

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ 1977

2015 - 2016

K.R.Ravi RAVINDRAN (UR Bşk.)

M.Sabri GÖRKEY (2420.Böl.Guv.)

Erdal ATAÖZDEN (2.grup .Guv.Yrd.)

Tarih: 01.09.2015

Toplantı No:

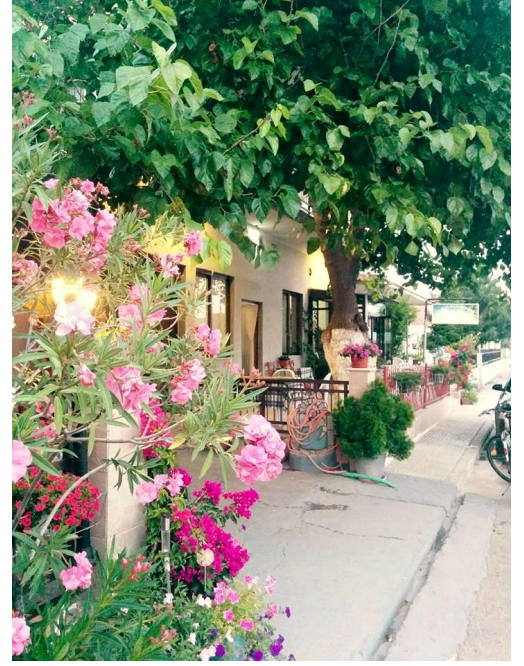
1903 / 09

Bülten No: 1496

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

Bu haftaki toplantımız Yunanistan Kyprinos ta To Steki Restaurantta idi.

Haftaya toplantımız 12.Eylül Cumartesi günü Sektererimiz Ali ES'in karaağaç yolundaki kır evinde.

Bültenimiz 4 sayfadır

28.Şubat 2015 itibarıyla Dünyada 1.207.102 Rotaryen ve 34.823 kulüp bulunmaktadır.

MAZERETLİ ÜYELERİMİZ :

Cengiz TUĞLU – Halil ALTUĞ – Muzaffer MEMİŞ

ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ :

Atakan SEZER – Gürkan KÖMÜRCÜ – İsmet AÇIKGÖZ – Mehmet EREN –

Oktay ALEMDAR – Orkun BÖLENLER - Reşat AYAN

DEVAM DURUMU :

% 45.00

MUTLU GÜNLERİMİZ :

11 EYLÜL İdil MEMİŞ Doğum Günü

11 EYLÜL Dilek-Muzaffer MEMİŞ Evlilik Yıldönümü

14 EYLÜL Ali ES

Doğum Günü **KUTLARIZ.....**

Önümüzdeki hafta toplantımız **12.Eylül.2015 Salı** Saat 20.00 de Karaağaç yolunda Ali ES lerin evinde

Başkan : Demirkan ÇAĞLAYAN

Sekreter : Ali ES

Sayman : Emre ALP

Gel.D.B : Ahmet ÇELİK

Geç.D.B. : Cengiz TUĞLU

Bülten irtibat : Faruk ETKER

Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13 edirnerotary@gmail.com - www.edirnerotary.com

(Resim : Edirne Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Arşivi)

Edirne’de bir zamanlar otuza yakın tekkenin vâr olduğu bilinmektedir. Bu tekkeler istisnâları dışında müstakil binâlardan meydâna gelmekteydi. Zikîr, sohbet, ilim ve irfân ocakları olan bu kurumların 1925 tarihinde yürürlüğe giren ve hâlâ merriyetini muhâfaza eden “677 Sayılı Tekke Ve Zâviyelerle Türbelerin Seddine Ve Türbedârlıklar İle Bir Takım Unvânların Men Ve İlgâsına Dair Kanun” ile yasaklanması bu kurumların teker teker sırlanmasına sebebiyet vermiş ve bu kurumların merkezi konumunda olan tekke binalarının bir çoğu günümüze ulaşamamıştır. Bu binaların bir kısmı bakımsızlıktan bir kısmı ise belediye tarafından icrâ edilen yol açma faaliyetleri sonucunda ortadan kalkmış bir kısmı ise ortada hiç bir neden yok iken yıktırılmıştır. Rivâyet odur ki; bir vesîle ile 1514 senesinde Edirne’ye avdet eden İsmail Rumî Hazretleri, ihvânından Hacı Mehmed adındaki bir zâtın evine misîfir olur. Hacı Mehmed o gece gördüğü rüyâ sonrasında evini İsmail Rumî Hazretlerinin Pîri olduğu Kadirîliğin Rumî koluna vakfeder. Bu olay aynı zamanda Kadirîliğin Edirne’de kurumsallaşmasının da başlangıcı olmuştur. Ahmed Bâdî Efendi konu hakkında şunlar yazmaktadır: “Kadirhane dergâh-ı şerifidir ki Bezergâh el-Hac Mehmed Efendi nâm sahîb’ül hayrın tarik-i Kadirî meşâyîhinden 1053 tarihinde irtihâl-i dâr-ı bekâ iden İsmail Rumî Hazretleri için binâ ve inşâ eylemiş oldukları dergâh-ı şerîf Selçuk Hatuk câmi’ ittisâlinde bulunub...” Hacı Mehmed Efendi daha sonraki tarihlerde bu dergâha postnîşîn olmuş ve yaklaşık 30 sene bu hizmette bulunmuştur. Vefât ettiğinde Tekkenin bahçesine sırlanan Şeyh Hacı Mehmed Efendi’nin mezar taşı 80’li yılların ortalarına kadar tekkenin bahçesinde iken daha sonraları kaybolmuştur.

Tekkelerin sırlanması sonrasında Kadiriler Tekkesi’nde bulunan bazı tekke eşyâları (san’ât eserleri) Edirne Türk-İslâm Eserlerin Müzesine yollanmış bir kısmı ise hususi arşiv ve koleksiyonlara dağılmış hatta bir kısmı yurt dışına kaçırılmıştır. Müzede sergilenen eserlerin arasında Muhammed Şefik ketebeli bir hüsn-ü hatt levha dikkati celb etmektedir. Üzerinde “Ya Hazret-i Şeyh Sultan Seyyid Abdülkadir Geylânî” ibaresi okunan tekke işi bu levha dönemin estetik anlayışını göstermesi açısından oldukça önemlidir. Yine Edirne Türk-İslâm Eserleri Müzesi’nde bulunan ve aynı îbâreye mâlik diğer levhâ ise ketebesizdir.

Ahmed Badi Efendi’nin “ahşâp çatılı” diye bahsettiği tekkenin yıkılmadan önce çekilen bazı fotoğraflarında bu bilgi doğrulanmaktadır. Evliyâ Çelebî ise tekke mutfak ve kilerinin çok büyük olduğunu bunun sebebinin ise tekkede mukîm bulunan yaklaşık bin adet dervîşân olduğunu bildirmektedir. Şahsî kanaâtimiz Evliya Çelebî’nin verdiği bin sayısının abartılı olduğu yönündedir. Seyâtnâme’nin, Pertev Paşa yazması (Süleymânîye Yazma Eserler Kütüphanesi No:1458) ve sâir yazmalardaki “kesîr” (كسر) lâfzının istisnâsız bütün araştırmacılar tarafından “bin” olarak çevrilmesinde sıkıntı olabileceği de düşünülebilir zirâ bu lâfz aynı zamanda “fazla, çok fazla” manâlarına gelmektedir. II.Abdülhamid devrine âit bir belgede tekkenin mukîm dervîşânı 47 olarak gösterilmiştir. Tekkenin II.Abdülhamid devrinde restorasyon gördüğü de yine arşiv belgeleri ve bir zamanlar tekkenin kapısı üzerinde bulunan kitâbeden anlaşılmaktadır. Bu kitâbe dönemin Edirne valisi Hacı İzzet Paşa tarafından kaleme alınmıştır. Kitâbe, 1927 tarihinde vakıflar tarafından yapılan açık arttırma sonucunda tekke binâsını satın alan Hüsameddin Erkut’un oğlu Ali Eren Erkut tarafından Edirne Türk-İslâm Eserleri Müzesi’ne bağışlanmıştır. Hâlen 5734 envanter numarası ile müze bahçesinde teşhîr edilen sülüs kitâbenin okunuşu şöyledir:

Kıldı inşa hankâh-ı Seyyid Abdülkâdir
 Hazreti Abdülhamîd Hân İbn-i Hân Abdülmecîd
 Rûh-ı pâkin eyledi hoşnud o gavs-i a’zâmın
 Ol vekil-i fahr-i âlem sâye-i Rabb-ün vahîd
 Taki feyz-efşân ola gül-bâng-i tevhîd-i hüda
 Zîb-i evreng-i hilâfet olsun ol şâh-ı ferîd
 Pir u bernâ ezber etsin bu du’ayî İzzetâ
 Hak teâla eyleye ömrü hûmâyûnun mezîd
 Salikâne müjde bu tarihi cevher-i dâr ile
 Yapdı Dergâhı cediden Hazreti Sultan Hamid

Sene 1305

Ahmed Badi Efendi, Riyaz-ı Belde-i Edirne nam ile meşhur eserinde bu tamir kîtabesi hakkında şunları yazmıştır:

“1305 tarihinde ebi’ul hayrat Sultan Abdülhamid Han-ı Sanî hazretleri iradesiyle hâdim olunarak müceddeden metin ve rasin olmak üzere bina olunmakla vali-i vilayet Hacı İzzet Paşa bu tarihi demiş” (c.1, s.74)

1773, 1854, 1886 tarihlerinde yanarak kül olan tekke bu elim hadiselerden sonra ihya edilerek ayağa kaldırılmıştır. 1773 tarihindeki yenileme Şeyh Ahmed Efendi tarafından yaptırılmış ve sonrasında Mûhsînzâde

Mehmed Paşa tarafından Havsa ve İstanbul'da toplam 1 kapan, 6 dükkân, 1 de han vakfedilerek tekkeye ek gelir sağlanmıştır. II.Abdülmecid devrinde tekrar ta'mir gördüğü bilinmektedir. Bu tamirden yâdigâr kalan kitâbe evkaf muhâsebecisi Aynî Efendi tarafından yazılmıştır ve giriş kapısının sağ tarafına koyulmuştur. Günümüze ulaşamayan bu kitâbenin okunuşu, Oral Onur'un kaleme aldığı Edirne Kitâbeleri adlı eserde şu şekilde beyân edilmiştir: (s.174)

“Makam-ı post-nişîn fahr-i âlem şâh-ı dil-âgâh
Mücerret hazret-i Abdülmecid Han'dır bu devrana
Zaman-ı şevketinde çün bu rütbe mevki-i eskâr
Yapılmak pek büyük bir iftihârdır âli Osmana
Vezir bi nazîri yani İsmail Paşa kim
Kerem-kâr asâf zî-sandır bu asr-ı hakana
Edirne müddet sânilerinde olmada ihyâ
Kesâne hüsn-ü hizmet lûtuf ve i'zâz pirâyeye
Mûhibbi oldur ki Sultan Abdülkadire zirâ
Odur serlavha-i ser vilâyet ehl-i irfânâ
Tarik-i nâzenîn hazret-i pîre kemr-beste
Olanlar vâkıf-ı esrâr olur ta şâh-ı merdane
Dediler birleşüp âlî âbâ tarihine Aynî
Vücûd buldu bu gün yahû himemle Kadirhâne

Sene 1273”

Tekke binasının selamlık kısmının tarihî ve mimarî değeri bulunmadığı gerekçesiyle Edirne Gayrî Menkul ve Anıtlar Yüksek Kurulunun 689-4 sayılı ve VII-1957 tarihli kararı ile Edirne'de korunması gereken eserler arasına alınmamıştır. Tekkenin semâhâne kısmı hakkında hazırlanan bir raporda ise “semâhânenin restore edilemez halde olduğu” ve acilen yıktırılması gerektiği bildirilmektedir. Bu rapor mucîbince Edirne Belediye Meclisinin 9.4.1969 tarih ve 19 sayılı kararı ile semâhânenin yıktırılması kararlaştırılmıştır. Tekke müştemîlatından geriye kalan tek bakîye postnişîn hâzeratına te'sîs edilen binâdır ki oldukça harap haldedir. Edirne Kültür ve Tâbiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Arşivinde bulunan 20'ye yakın fotoğraf dışında ne yazık ki bu tarihî eserin hiç bir fotoğrafı elimizde bulunmamaktadır. Tekkenin arazîsi yakın bir tarihe kadar boş durmaktaydı. Günümüzde ise bu arâzinin üzerinde bir inşaat yapılmaktadır.

ON YUMURTA KAÇ ÖĞRETMEN EDER?

Daha ilkokuldayım. Evde telefon çaldı. Koştu, açtım. Babamın okul arkadaşı Kerim amca. O da babam gibi öğretmen. Çocukluğumuzun öğretmenleri işte... İki söz arasında hemen birkaç soru, her fırsatta öğretmenliği yaşıyor ve yapıyor. Telefonda hemen sınav başladı...

-Zafer, İstiklâl Marşımızı kim bestelemiştir?

-Zafer, Konya'nın plakası kaç?

Hepsini yanıtıyorum.

Ardından o zaman bana çok garip gelen bir soru geliyor:

-Zafer, ON YUMURTA KAÇ ÖĞRETMEN EDER?

Şaşıyorum.

-O nasıl soru Kerim amca?

Kerim amca telefonda uzun uzun gülüyor. "Bak" diyor "okulun akıllısı Zafer. Yanıtını bilmediğin bir soru buldum işte! Şimdi telefonu babana ver. Sonra da babana sor. O sana yanıtını verir."

Babamla Kerim amcamın telefon görüşmesi bitince, babama soruyorum:

- Baba, Kerim amcam sordu. On yumurta kaç öğretmen eder?

Babam da gülmeye başlıyor. Ardından, gülerek başlayan ama bittiğinde ikimizin de gözyaşlarıyla yıkanan aşağıdaki öyküyü anlatıyor: Kastamonu'nun Taşköprü ilçesinin yaklaşık yirmi kilometre güneyinde yan yana iki orman köyü vardır. Boşnakköy ve Armutlu.

Her iki köyde de hayat zor, insanları yoksuldu.

1950 yılının güneşli bir Temmuz sabahında, bu iki köyün en çalışkan iki öğrencisi Ali ve Kerim, birkaç yıl içinde öğretmen okullarına dönüşecek olan Köy Enstitüsü sınavına katılmak için ilçe merkezine yola çıkarlar. Tabi yürüyerek.

Ali'nin elinde küçük bir sepet ve sepetin içinde on tane yumurta var. Evde para olmadığından, annesi ilçede satıp, sınav için lazım olacak kalem, silgi gibi ihtiyaçları alması için bu on yumurtayı, biraz kendi evinden, biraz da komşulardan toplayarak Ali'ye vermiş. Kerim'in ailesi daha da fakir olduğundan, Kerim'de o da yok. Yaklaşık yirmi kilometre yolu yürüyerek ilçe merkezine ulaşıp, hemen bir bakkala giriyor ve on yumurtayı satarak bir kalem ve bir silgi alıyorlar. Kalemi desilgiyi de ikiye bölerek paylaşıyor ve sınava giriyorlar.

İkisi de başarmıştır. Ancak bilmedikleri bir şey var. Sınav iki gün. Bu iki küçük köylü çocuk, sınava girip akşama köylerine dönmeyi düşünürken, şimdi Hükümet Konağı'nın önünde, neredeyse ağlamaklı geceyi nerede geçireceklerini bilmeden, bir aşağı bir yukarı yürümekte...

Cadde üzerindeki evlerden birinde, bu iki köylü çocuğa merakla bakan bir kadın onları eve çağırır. Durumu öğrenince onları doyurur. Akşama eşi de işten gelir ve çocukları o gece misafir ederler.

İkinci gün de sınav başarılıdır. Birkaç ay sonra Kastamonu Gököy Köy Enstitüsü'ne kayıt ve ardından şanla şerefle geçen otuz yılı aşkın öğretmenlik yaşamı...

Babam, öykünün sonunu şöyle bağladı:

BAK OĞLUM, KÖYDEN ON YUMURTAYLA ÇIKAN İKİ ÇOCUĞUN ÖĞRETMEN, SUBAY, MÜHENDİS, MİLLETVEKİLİ HATTA CUMHURBAŞKANI OLABİLDİĞİ YÖNETİME "CUMHURİYET" DENİR.

Zafer ŞEN

Alıntıdır.

